

אִינוּן ה' ה'. וְדָאִי ו' אִיהוּ לְקָבֵל יַעֲקֹב. ה' ה' לְקָבֵל לָאָה וְרַחֵל. י', פִּבְיָצָה לְכָל חָד כי הרי הלחם הוא בסוד ו' ושתי הככרות שהוא הלחם משנה הוא בסוד שתי אותיות ה' כמו שאמרת, והנה ודאי סוד אות ו' של הלחם הוא כנגד יעקב החתום בת"ת, ושתי האותיות ה' של הככרות הוא בסוד לאה ורחל, וסוד אות ו' הוא כנגד שיעור הכביצה שבוצע בעל הבית לכל אחד ואחד כמו שאמרת, והנה נמצא שהאות ו' היא בסוד הלחם ולא בסוד בעל הבית הבוצע (רמ"ק).

אדם הראשון מסכים עם פירושו של הרעיא מהימנא, אך עדיין צריך ביאור
אָמַר לֵיהּ, סָבָא סָבָא ואמר הרעיא מהימנא לנשמת אדם הראשון, זקן זקן,
וְהָא בְּכַמָּה אַתְרִין אוֹקְמוּהָ, דִּיעֲקֹב אִיהוּ בְּעַל הַבֵּית, וְיוֹסֵף אוֹרַח, דְּדִרְגִּיָּה יִסּוּד חַי עֲלָמִין, כָּלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְּצִלּוֹתָא והרי בכמה מקומות ביארו שיעקב החתום בת"ת הוא בסוד בעל הבית, מאחר שיוסף הוא חתום ביסוד הנקרא חי העולמים, לפי שהוא כולל את ח"י הברכות שבתפילה שהוא משפיע את שפע הברכות למלכות הנקראת תפילה, **וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ עֲלֵיהּ, (משלי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק** ומשום כך ביארו עליו שנאמר בו 'ברכות לראש צדיק', דהיינו שח"י הברכות שבתפילה הוא מצד היסוד הנקרא צדיק, והנה מכיון שיוסף החתום ביסוד הוא אורח בהכרח שיעקב החתום בת"ת שהוא סוד אות ו' הוא בעל הבית, וזה כפי מה שביארתי שסוד אות ו' הוא בבעל הבית ולא כדבריק שהוא בסוד הלחם. **אָמַר לֵיהּ הֵכִי הוּא, וְכָלָא קָשׁוּט. כָּל רִזָּא בְּאַתְרֵיהּ, מַה דְּאָנָא אֲמָרִית, וְמַה דָּאֵת אֲמָרֵת** אמר לו אדם

הראשון שבאמת כך הוא והכל אמת כי כל סוד נכון במקומו, בין מה שאני אמרתי בסוד אות ו' הוא בלחם ובין מה שאתה אמרת בסוד אות ו' הוא בבעל הבית, דהיינו שעיקר סוד אות ו' הוא בלחם ומה שבעל הבית הוא בסוד הת"ת, הוא בבחינה העליונה דת"ת שהוא עולה למעלה בסוד הדעת ומושך מהשפע העליון (רמ"ק). **אָבֵל הָהוּא דְּפִלְיָנָה נִהְיָא מֵאָן הוּא** ואמר עוד אדם הראשון שעדין צריך לבאר באיזה בחינה נמצא מי שבוצע על הלחם.

רעיא מהימנא ממשיך לבאר לאדה"ר את הפירוש על הלחם ואדה"ר בא ונישקו **אָמַר לִיה, סָבָא אֲנִי בְּדִיּוֹקְנִיה, וְדָא יו"ד ה"א וָא"ו ה"א, וְדָא אָדָם דְּמִרְפָּבְתָא עֲלָא, דְּאֲנָפִין דִּילִיה יְהוָה** ואמר לו הרעיא מהימנא לאדם הראשון, סבא אתה הוא בבחינתו של בעל הבית הבוצע, דהיינו שהוא בחינת שם מ"ה העולה כמנין אד"ם, והוא בסוד פני אדם שבמרכבה העליונה שד' הפנים של פני אדם הוא בסוד ד' אותיות שם הוי"ה, דהיינו שבעל הבית הבוצע הוא בסוד שם מ"ה כמנין אד"ם שבו ד' פני אדם שהם מרכבה לחכמה שהיא אותיות כח מ"ה, ומשם הוא מחלק ומשפיע את השפע לכל העולמות שתחתיו (רמ"ק). **וּבְגִין דָּא, ו' לָחֶם, דְּאֵינּוּן ה' ה'. וְשִׁיעוּרָא דְּאוּקְמוּהָ פְּזִית וּכְפִיצָה** ומשום כך רמוזים בלחם ד' אותיות הוי"ה, כי הנה הלחם הוא בסוד אות ו' דת"ת [קפס] ושת

אור הרשב"י

בעל הבית מחלק רק בסוד כוית וכביצה, דהיינו סוד כוית מצד י' דאדנ"י שלמטה וסוד כביצה הוא מצד י' דהוי"ה שלמעלה (רמ"ק).

[קפס] ובו יש י"ב גבולים וענפים ומצד י"ב ככרות, אמנם אין בכח בעל הבית לחלק י"ב ככרות אלא רק הוא בכח שם מ"ה שרק בו מתחלקים י"ה ככרות לי"ב גבולים, ולכן

הלימוד היומי

לע"נ חכם אדמון שעיו בן מוזל זצ"ל

הכברות הם סוד שתי אותיות ה' כנגד לאה ורחל ושיעור כביצה וכזית שביארו חז"ל הוא בסוד אות י' (רמ"ק), **הָא אֶתְמַר כְּזִית בְּאֵן שְׁמָא מְשַׁעְרִין, דְּהָא אוֹקְמוּהָ רַבְּנֵן דְּאִין עוֹשִׁין מְצוֹת חֲבִילוֹת** והנה כבר נאמר במה משערים שיעור כזית, דהיינו שבזה ביארו חז"ל ואמרו שאין עושים מצות חבילות [קצ], **אוּף הֶכִי, לָא יַהֲבִינֵן תִּרְיִן שִׁיעוּרִין בְּאֵת י', לְמַהוּי כְּזִית וְכַבִּיצָה** וכן כאן לא נותנים את שתי שיעורים של כזית וכביצה באות י' שבזה שיעור כזית וכביצה יהיו בסוד אות י' מאחר שאין עושים מצות חבילות. **אַלָּא תִרְיִ אֶלְפָּא בִיתוֹת אֵינּוֹן, אֵית י' עֲלָאָה, וְאֵית י' זַעֲרָא, י' מִן יְהוָה, עֲלָאָה. י' מִן אֲדָנִי, זַעֲרָא** אלא שיעור כזית וכביצה הם בשתי בחינות של סדר האל"ף בי"ת, כי הנה יש בחינת אות י' עליונה ויש בחינת אות י' קטנה, דהיינו שאות י' דשם הוי"ה היא סוד אות י' עליונה, ואות י' דשם אדנ"י הוא סוד אות י' קטנה. **וְאֵלִין תִּרְיִן, חָד בְּכִזִּית, וְחָד בְּכַבִּיצָה, בְּרָזָא דָּא יַאֲהֲדוּנָהּ** ואלו שתי בחינות אות י', אחת נמצאת בשיעור כזית שהיא אות י' דשם אדנ"י ואחת נמצאת בשיעור כביצה שהיא אות י' דשם הוי"ה, והם בסוד שם יאהדונה"י, שבחינת אות י' עליונה דשם הוי"ה היא האות י' הראשונה ובחינת אות קטנה דשם אדנ"י היא האות י' האחרונה. **אַתָּא סָבָא וְנָשִׁיק לֵיהּ** ואז בא אותו סבא שהוא אדם הראשון ונישק את הרעיא מהימנא.

אור הרשב"י

[קצ] כדאיתא בסוטה דף ח' עמוד א' והא אין עושין מצות חבילות חבילות! דתנן: אין משקין שתי סומות כאחת, ואין מטהרין שני

מצורעין כאחת, ואין רוצעין שני עבדים כאחת, ואין עורפין שתי עגלות כאחת, לפי שאין עושין מצות חבילות חבילות.

הלימוד היומאי

לע"נ חכם אדמון שעיו בן מוזל זצ"ל

אדה"ר ומשה רבינו – ע"י זו הנשיקה מתחברים שתי הבחינות

**אֲדַהְכִּי קָם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, פִּתַּח וְאָמַר, וְדָאִי כְּעַן
מִתְחַבְּרִין** (משלי ל) **מָה שְׁמוֹ וּמָה שֵּׁם בְּנוֹ** ובתוך כך

קם המאור הקדוש רשב"י ופתח ואמר, שודאי ע"י זו הנשיקה מתחברים שתי הבחינות הרמוזות במש"כ 'מה שמו ומה שם בנו', דהיינו שסוד 'מה שמו' הוא אדם הראשון שהיה בסוד החכמה שהיא אותיות כח מה, ומשה רבנו שהיה בסוד הדעת שהיא פנימיות הת"ת הוא בחינת בנו של אדם הראשון מאחר שהוא גלגול הבל בנו של אדם, ובזה היה ייחוד נשיקין באבא ובז"א (ע"פ הרמ"ק), **תָּרוּ חֲבֵרִיּא וְאָמְרוּ, וְכָאֵה הוּא מֵאֵן דְּזָכִי לְמִיכַל מֵהָאִי נְהָמָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ** (משלי ט) **לָכּוּ לַחֲמוֹ בְּלַחְמִי** ואז שמחו כל החברים ואמרו אשריו של מי שיזכה לאכול מזה הלחם שעליו נאמר 'לכו לחמו בלחמי', דהיינו אשריו של מי שיאכל בסודות התורה המתגלים ע"י

השכינה שמצדה הוא שיעור כזית, כי אז הוא יזכה להיות מאוכלי שולחן המלך המקבלים סולת נקיה, ומשא"כ השאר מקבלים את שיירי השפע והפסולת שלו (רמ"ק). **וְזָכָאֵה נִפְשָׁא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ מְלָחָם אַבִּיהָ תֹאכֵל**. (ויקרא כב) **וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל בּוֹ** ואשרי הנפש שנאמר עליה 'מלחם אביה תאכל', דהיינו

אשריו של מי שיאכל מהסודות הנעלמים שהם בבחינת שיעור כביצה שהוא שפע הבא מז"א שבזה נאמר 'וכל זר לא יאכל בו'. **דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיהּ אֶתְמַר, הֲלֹא אָב אֶחָד לְכָלְנוּ. וְנִפְשָׁא דְּאֶתְעַסְקַת** (מלאכי ב)